

KATEDRA MEDIÁLNÍCH A KULTURÁLNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Diplomant/ka: Aneta Macolová
Titul (česky + anglicky): **Fotografie v týdeníku Respekt**
(*Photography in the weekly Respekt*)
Vedoucí práce: Mgr. Martin Foret, Ph.D.

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Znalost literatury k tématu:	10%	2
Vymezení tématu a formulace cílů práce:	15%	1
Použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	5%	2
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	2
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	2
Dostatečná analýza problému:	15%	2
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	20%	1
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	2

Celkové hodnocení před obhajobou:	1,65
--	-------------

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:	B
---	----------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

1. Ve své práci se nevěnujete jen technologickým proměnám a změnám v profesních rutinách, ale sledovala jste i etické problémy spjaté s fotožurnalistikou. Respekt je v tomto ohledu poměrně specifické (řekněme „zásadové“) médium, ale přesto: jaký největší problém jste v této souvislosti identifikovala?
2. Jedním z Vašich zjištění ve vztahu k zastoupeným žánrům je, že bytí má fotografie v týdeníku obecně větší prostor než dříve, podstatně mezi léty 2010 a 2020 ubylo v časopise fotoreportáží. Čím si to vysvětlujete Vy a čím Vaši respondenti?
3. Doplnkově jste pořídila rozhovor i s fotožurnalistou z jiné redakce. Opakuji, je zřejmé, že Respekt je v lecčem hodně specifické médium, a šlo o jednoho jediného respondenta, přesto: co nejzajímavějšího/nejvíce pro Vás překvapivého ze srovnání vyplynulo?

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, necht' tak prosím učiní zde:

Předložená práce „*se zabývá novinářskou fotografií v časopise Respekt*“, přičemž „*popisuje práci fotografa, soustřeďuje se na proces vzniku fotografie a prostor, který v tomto periodiku*

dostává“ a dále „*poukazuje na její vývoj v posledním desetiletí*“ (Úvod, s. 8). Konkrétně si pak diplomantka klade pětici provázaných cílů: „*popsat, (1) jak vzniká žurnalistická fotografie v týdeníku Respekt dnes a (2) jak vznikala v minulosti*“, a přitom zjistit, „*zda se fotografie v Respektu za posledních deset let změnila a pokud ano, jak*“, a dále „*(3) to, jak fotografové v týdeníku pracují, (4) jak se změnila jejich pozice v redakci, a (5) zda žurnalistická fotografie v daném týdeníku nabývá nebo ztrácí na důležitosti*“ (ibidem).

V teoretické části práce (není jako taková explicitně označena) diplomantka nejprve představuje předmětné médium (kap. 1, s. 9–13) a rámcově i politický, společenský a újeji mediální kontext tématu (kap. 2, s. 14–15). Následně se věnuje problematice teoretického vymezení specifik novinářské fotografie, její funkce i vzniku (kap. 3, s. 9–13) a prezentuje i soudobý stav domácího fotožurnalistického diskursu (kap. 4, s. 20–22). Diplomantka zde pracuje s poměrně malým množstvím zdrojů, nicméně zpracovává vše, co ke své práci potřebuje.

Zatímco v úvodu práce se zdá, že hlavním zájmem diplomantky je povaha a podoba fotografií ve sledovaném časopise, čemuž odpovídá i náplň teoretické části práce, postupně nabývá na významu stále více spíše otázka práce samotných fotografů. To sice odpovídá stanoveným cílům, méně již pak výsledné podobě prezentované teorie, kde tento rozměr chybí (a diplomantka pak musí některé koncepty zavádět až ad hoc v analytické části práce).

Analytická část odpovědi na položené otázky/stanovené cíle hledá dvojitým způsobem. Zatímco stav a proměnu profese fotožurnalistů zkoumá prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů, na otázku proměn samotné podoby/zastoupení fotografie v týdeníku před deseti lety a nyní se snaží odpovědět skrze kvantifikaci zastoupení jednotlivých (předem identifikovaných, definovaných a popsaných – kap. 6.3, s. 27–30) fotografických žánrů (kap. 6.4, s. 30–32). Tato druhá zmíněná analytická sonda sice vychází ze stanovených cílů, nicméně v textu práce objevuje z ničeho nic, aniž by v Metodologické části (kap. 5, s. 23–24) byla uvedena – představena je jen práce s polostrukturovanými rozhovory (kvantifikace je popsána až v samotné kapitole 6.4, je však korektní uvést, že explicitně „*jako doplnění hlavní metody výzkumu*“ – s. 30, tak i na s. 53).

Za klíčovou pak považují kap. 6.5, která na základě provedených rozhovorů přehledně popisuje, jak tvorba obrazové složky časopisu v současnosti v dané redakci reálně probíhá (pracovní rutiny, chod reakce, postprodukce ad.).

Před samotným Závěrem se shrnutím zjištěného zařadila diplomantka ještě pasáž o největších aktuálních výzvách časopisecké fotožurnalistiky (kap. 7, s. 45–52).

Své cíle diplomantka naplnila, byť některé výrazněji než jiné. Pokud chtěla „*přispět do diskuze o současné podobě novinářské fotografie na českém mediálním poli, a to formou zkoumání praxe konkrétního týdeníku, a tím poskytnout reflexi těchto změn samotnými aktéry, novinářskými fotografiemi*“ (s. 53), pak se jí to nepochybně podařilo.

Práce fotografů pracujících pro sledovaný časopis (ať již interně či externě) je zmapována důkladně (s. 32–42) a přináší zpracování oblasti, která dosud zpracovaná nebyla. Ocenit je třeba důkladné polostrukturované rozhovory, která diplomantka se svými respondenty provedla a jejichž přepisy – tvořící de facto praktickou část práce – uvádí v přílohách (s. 61–101).

Jako vedoucí práce bych chtěl zdůraznit, že se diplomantka nedala odradit ani epidemiologickou situací a s ní spojenými omezeními, ani vytížeností novinářů, nevzdala to ani s poslední (klíčovou) respondentkou, byť to již vypadalo beznadějně. V mezidobí, kdy musela čekat, uhánět a prosit, navíc oslovila i další „kontrolní“ respondenty, takže jí nabídnutý vhled do fungování konkrétní (a možná poněkud upozaděné) novinářské profese a jejího výkonu v konkrétní redakci, je komplexní, zajímavý a přináší nové poznání. Poznatky zjištěné v rozhovorech poté organicky zapustila i do již zpracovaných

částí práce tak, aby jí poskytnutý obraz problematiky byl co nejpestřejší a nejúplnější, aby teorie bylo provázaný s reflexí praktických zkušeností reálných profesionálů.

Doporučení k obhajobě:

*Bakalářská diplomová práce **je doporučena** k obhajobě, pokud celková známka před obhajobou **není horší než „dobře“**.*
(K řádku není třeba nic doplňovat.)

Práci považuji za zdařilou a pro obor přínosnou, pročez ji rád **doporučuji** k obhajobě.

Podpis vedoucího práce (jen v tištěné verzi):

Martin Foret, v. r.